

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

ملالی موسی نظام

۱۱ دسمبر ۲۰۰۸

افغانستان شصت سال بعد از پذیرش

اعلامیه حقوق بشر

شصت سال قبل روز دهم دسمبر ۱۹۴۸، مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اعلامیه حقوق بشر را تصویب نمود که به نوبه خود اعلامیه مذکور طی سی ماده، ارزشهای انسانی و حقوقی بشری را به سویه جهانی مطرح کرد. به اساس این اعلامیه از ممالکی که عضویت سازمان ملل را کسب مینمودند درخواست گردید، تا ساختمان های حقوقی خویش را به اساس حقوق شناخته شده بشری درین اعلامیه، عیار سازند.

« بان کی مون » سرمنشی ملل متحد طی بیانیه ای درین روز با ارزش، اعلام نمود که بعد از شصت سال هنوز هم ممالکی در جهان وجود دارند که برخلاف اعلامیه حقوق بشر، مظالم انسانی بیشماری را به جوامع وارد مینمایند. درین مورد مظلومی که بر زنان و اطفال صورت میگیرد، قابل اندیشه و هراس است و آزادی های بشری که وابسته به مراعات و اجرای مواد اعلامیه جهانی حقوق بشر میباشد، متأسفانه غالباً پامال میگردد. پرنسپ های حقوق بشر، درمجموع حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و کلتوری اتباع يك مملکت را احتواء مینماید که این حقوق در پناه قانونیت و عدالت اجتماعی، عرضه میگردد.

افغانستان هم بعد از عضویت در ملل متحد، اعلامیه با ارزش حقوق بشر را در همان سال پذیرا گردید و مواد مندرجه اعلامیه مذکور در قوانین اساسی مختلفه به وضاحت درج گردیده است.

از شصتمین سالروز اعلامیه جهانی حقوق بشر که دهم دسمبر میباشد، تجلیل شایسته ای در ممالک مختلفه جهان به عمل آمده است که در افغانستان جنگ زده ویران هم به خاطر پامال شدن مواد ارزشمند این اعلامیه به پهنای مملکت، چه از جانب کمسیون های مربوط و چه از جانب هم وطنان ناراض ما، در زمینه، بیانه ها و کنفرانس هایی دائر گردید. درین بیانه ها تصریح گردیده است که شرائط حقوقی مردم افغانستان و نقض پرنسپ های حقوق بشر نسبت به ۶ سال گذشته بسیار شدت اختیار نموده است!!

آقای « نادر نادری » عضو فعال کمسیون مستقل حقوق بشر از کمبود عدالت انتقالی و نقض حقوق بشر توسط جنگ سالاران، زور گویان، اولیای امور دولتی در مرکز و ولایات شکایت داشته و قانون شکنی و ضعف اداره امور را در عدم تطبیق مواد اعلامیه حقوق بشر در افغانستان دخیل میدانند. نامبرده چندی قبل به اساس احصائیه گیری، اعلام نمود که نقض حقوق بشر در افغانستان نظر به سال گذشته دو چندان گردیده است، که بیشتر عدم بازخواست، محکمه و مجازات ناقضان حقوق بشر، علت عمده در ازدیاد جرائم انسانی محسوب میگردد.

محترم آقای « ملک ستیز » فعال حقوق بشر که واقعا تحلیل عالمانه، حقوقی و منطقی اش همیشه قابل ارزش میباشد، در مورد نقض پرنسپ های حقوق بشر اظهار نمود که پیروی از اعلامیه ارزشمند حقوق بشر در صورتی امکان پذیر است که عدالت انتقالی و قانونیت برقرار باشد، که فقدان چنین شرايطی در افغانستان نقض پرنسپ های حقوق بشر را در سر تا سر مملکت کاملاً ممکن میسازد.

محترمه « نیلاب مبارز » عضو دفتر « ینیما » مربوط مؤسسه ملل متحد در سخنرانی خویش اظهار نمود که در افغانستان بی امنیتی و جنگ سبب میگردد که اکثر پروژه های انسانی و بشری ناکام گردد، از انجمله حریق نمودن مکاتب و مؤسسات مربوط به زنان را باید نام برد، که در نتیجه نقض پرنسپ های ارزشمند حقوق بشر را سبب میگردد. وی افزود که سوختاندن مکاتب، تجاوزات بر کودکان و زنان و عدم بازخواست، مشکلات فعالیت های مؤسسات خیریه را به رکود مواجه میسازد.

در مجموع در جامعه بیمار افغانستان، حقوق بشر صرف از نگاه سیاسی و در اوراق قانون اساسی موجود است، در حالی که اصل موجودیت این حقوق باید به حیث عامل رابطه ساز بین حکومت و مردم افغانستان عمل کند، در حالی که این حقوق از نگاه اقتصادی، کلتوری، مدنی و امثالهم به شکلی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر درج است، موجودیت خارجی نداشته و علت بزرگ از هم گسیختگی روابط قوه حاکمه با مردم افغانستان میباشد که خلای غیر قابل جبرانی را سبب گردیده است. بنابراین بر اثر این بیگانگی و عدم اعتمادی که بر جامعه بیمار و از هم پاشیده افغانستان مستولی بوده و در نتیجه، باور هموطنان ما، درین است که تعمیم حقوق بشری در اجتماع ویران آنها غیر قابل لمس بوده و اصلاً ناممکن میباشد.

در خاتمه باید گفت که حقوق بشر و مراعات پرنسپ های با ارزش اعلامیه آن که موجودیت و مشروعیت يك نظام سیاسی را تکمیل مینماید، مسؤولیت اتباع يك دولت را هم به مقابل نظام مذکور، شکل میدهد که نتیجتاً، عدالت ارزشمند اجتماعی و قانونیت تشکیل میگردد... همین عدالت اجتماعی و قانونیتی که در افغانستان جنگ زده ویران، هنوز متولد نگردیده است!!